

Sabornícký evangelík

Rok 2020 ročník 23

2

Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho,
on sám bude jednat.

(Žalm 37,5)

Podobenství podzimu

Svěží zeleň zlátne, jablíčka se červenají sladkostí a zahradám kraluje astra svou střapatou korunou. Nastává podzim a přináší pestrobarevnou podívanou den ze dne měnící se přírody. Brouzdaliště spadáných listů šustí pod našima nohama. Každý originál, zelený, červený, žlutý, hnědý... Co všechno si přečteme z čítanky podzimu? Nejsou ty listy, květiny a stromy trochu jako ty a já? Když jsme ještě svěžími zelenými proutky, tolik se sobě podobáme. Jak náš život zraje, začíná být patrné, že jsme různobarevní a ani trochu stejní. Co to o nás vlastně podzim vypráví, co vypráví o lidském společenství a o církvi?

Apoštol Pavel je přesvědčen, že Bůh chce ukázat skrze církev celému stvoření svou mnohotvarou moudrost. V dopise do Efezu se sdílí plný nadšení s touhle myšlenkou. Pochopil, že Pán Bůh v Ježíši Kristu připravil záchranu i pro ty, kdo se nenarodili jako židé a nepřijali starou víru Izraele. Budou k Pánu Bohu přicházet svobodně a bez pravidel, která měla v Izraeli dlouhou tradici a která Pavel dobře znal. Věřící z pohanů, ke kterým patříme i my, si osvojili nové způsoby bohoslužby. Rozmanité liturgické zvyky a ozdoby. Pestrobarevné projevy uctívání jediného Boha. Žalmy

zpívané i hrané. Písně za doprovodu varhan i kytary. Projevy zbožnosti tiché i hlasité, radostné i vážné, smělé i ponížené. Takové, aby svou lásku a radost, ponížené žádosti i chválu a děkování mohli Pánu Bohu, který nás všechny sjednotil v Kristu Ježíši, vyjádřit s veškerou niterností a svobodou. A aby On, Stvořitel a Vládce vesmíru, se svým svatým Duchem opět mohl mezi nimi procházet podobně, jako kdysi v zahradě Eden.

Obraz mnohobarevného lesa pro nás namaloval sám Stvořitel. Chce nám v něm představit nevěstu svého Syna. To on, ženich Ježíš, svým světlem způsobil, že listí našeho života nejprve ostýchavostí zrudne, ale pak dozlatova uzrává, aby nakonec padlo na zem a dalo povstat spolu s Kristem Novému životu. Zkusme se zahledět do obrazu podzimu a uvidět celé tělo Kristovo v jeho kráse. Bratry a sestry, kterým jsou drahé projevy zbožné úcty letniční i reformované, metodistické i evangelikální, spontánní i baptistické, evangelické i katolické. Zkusme je vidět za těmi barvami. Každý z nás přece také rád nějakou barvu obléká a jinou rád zdobí stůl. A přece i barvy, které sami neoblékáme, nejsou méně krásné

a tolik sluší někomu jinému, i když ne nám.

Letošní rok byl v naší církvi vyhlášen rokem zbožnosti. Chceme prohloubit tu svoji, ale také pozorovat, ochutnávat a přičichnout k jiným. Učíme se přitakat Božimu jednání v jiných barvách, než na které jsme byli zvyklí. A pak možná některou z těch barev přidáme i do vlastní palety.

Letošní rok nám ale také připravil nepříjemná překvapení. Dostali jsme se nečekaně do válečného stavu. Do války s virem. Může někdo, komu hrozí nebezpečí téměř ze všech stran, ještě vnímat krásu okolo sebe? Krásu barev, vůní a tónů, nebo mu všechny barvy splynou do šedé, jako by krása v takové chvíli už nebyla důležitá? Co když se opět naplní naše obavy a budeme blízko depresi, když se zase zavřou dveře našich kostelů a modliteben, ustanou setkání

s přáteli a spolupracovníky a na nějaký čas přijdeme o různobarevnost svých životů?

Bůh se k nám sklání právě v barvách podzimu, jako by nám maloval novou naději a připomněl, že žádná zákeřná nemoc, lidské selhání ani naše vlastní vina nás neodloučí od jeho lásky. Pomáhá nám otevírat oči i tam, kde se zavřou dveře, abychom se mohli radovat z barev. Využijme každou takovou chvíli a proměníme svůj strach a obavy v radost. V potěšení z toho, že můžeme nahlédnout, osobně či skrze rozhlas, televizi nebo internet, do domácností, kostelů i modliteben, které bychom jinak nenavštívili a že můžeme díky zbožnosti své i druhých poznávat, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vši plností Boží.

Jana Peřtová

Představuje se :

sestra Jana Peřtová, která je nyní v Javorníku 3 týdny na praxi.

Jana Peřtová – narozena r. 1963 v Praze, vystudovala pražskou konzervatoř - obor populární zpěv. Má dospělou dceru Mariku a tři vnoučata. V současné době žije a pracuje na valašském venkově a

studuje Evangelickou teologickou fakultu UK v Praze. Svoje životní i pedagogické zkušenosti by po studiích ráda uplatnila v práci jáhenky. Jejím snem je pozvednout úroveň současné křesťanské kultury a rozdmýčovat plamínky víry, naděje a lásky k Bohu a jeho Slovu tam, kde skomírají.

Milí bratři a sestry, je to už víc jak 27 let co jsem poprvé navštívila evangelické společenství v Javorníku nad Veličkou. Pracovala jsem tehdy v náboženské redakci Českého rozhlasu a na Moravu jsem se vypravila natáčet reportáž. Když jsem vystoupila z vlaku, bratr, který měl mou návštěvu na starosti, mě nejprve zbavil zavazadel a potom mě na uvítanou objal se slovy: „vítej doma – to abys věděla, že i tady máš svou rodinu“. Tahle slova se mi vryla hluboko do paměti i do srdce a od té doby mě provázela.

Pomocnou redakční činnost v Praze za nějaký čas vystřídala služba v YMCA a nadaci Samuel, spolupráce na zpěvnících Celým srdcem a koncertování se skupinou David. Později jsem se přestěhovala do Brna a založila občanské sdružení křesťanských pedagogů a umělců. V Brněnské redakci TWR (Rádía7), jsem kromě pořadů natáčela i zvukovou část učebnice ADÓ - čili zpěv a obě autorská CD, Jen v Tebe důvěru mám a Tehilim - na text překladu žalmů Bible 21.

Od žalmů vedla moje cesta ke gospelu. Část sboru ADD Gospel, jehož jsem byla v Brně po 6 let dirigentkou, zakotvila v přerovském sboru ČCE právě během farářské služby Petra Kulíka. Se sólisty souboru jsme uspořádali misijní výjezd na Ukrajinu a s projektem

Cesty apoštola Pavla procestovali Česko i Slovensko.

V Brně se kromě mnoha hudebních projektů zrodila i moje touha sloužit v církvi slovem i duchovní pastýřskou péčí. Odvahu jsem ale sbírala dlouho. Snad i proto, že jsem vyrůstala v neúplné rodině a dřív, než jsem Pánu Bohu svěřila svůj život, zakusila jsem nejednu existencionální krizi, rozpad manželství a smrt pětiletého syna. Věřím, že díky osobním zkušenostem dokážu soucítit s nejednou bolestí, přiblížit se dětem v pedagogické práci i tvořit v oblasti hudby a slova. Pochybnosti jsem měla nad svou schopností studovat i nad rolí ženy - farářky. Až v kraji, který dal světu misií Moravských bratří, ve sboru ČCE v Suchdole nad Odrou, uzrálo mé rozhodnutí a přihlásila jsem se ke studiu Evangelické teologie na Karlově univerzitě, kde bych měla v letošním akademickém roce uzavřít bakalářská studia. Současně jsem omezila svou uměleckou činnost.

Lituji toho, že jsem se studiem nezačala dřív a neměla tak více času do hloubky probádat některé teologické disciplíny. Současně jsem vděčná za to, že jsem mohla díky službám v různých křesťanských organizacích poznat církev jako rodinu v tak veliké šíři. Do javornického sboru se vracím po

mnoha letech jako praktikantka, kandidátka na službu v církvi. Těším se na společné sdílení ve veliké rodině, službu všedního dne i sváteční chvíle. Těším se na nová setkání, kde bude Pán Bůh přítomen v našem středu a my budeme moci zahlédnout jeho skutek a zaslechnout jeho slovo.

Jana Peřtová

Udalo se..

Vzpomínka na Konfirmační slavnost (28. 6. 2020)

Konfirmační slavnost se tentokrát konala v netradičním čase. Protože jsme byli donuceni slavit velikonoční svátky pouze v rodinném kruhu, konfirmaci jsme přeložili

na poslední červnovou neděli. Bylo to dobré rozhodnutí. Slunce hrálo od samého rána, což nám křesťanům vždycky připomene Ježíše Krista, o jehož přítomnost jsme ten den obzvlášť stáli. Konfirmandé byli připravení. Všichni mladí bratři byli oblečení do krojů. Nervozitu sice úplně skrýt nedokázali

(vzpomeňme na naši konfirmaci, ustát takovou slávu v klidu a pokoji není zrovna snadné!), nicméně se usmívali. Dávno už měli po zkoušce. Bratr farář Kulík tentokrát neměl jinou možnost, než je v čase karantény zkoušet z biblických znalostí po telefonu. Možná si už nevybavíte všechny letošní konfirmandy... Rádi vám tedy jejich

jména připomeneme: Miroslav Ledvina, Mirek Kománek - z javornického sboru. Vít Procházka - z velického sboru. A bratři Jan a Martin Lackovi z hodonínského sboru. Kvůli Víťovi se konfirmační slavnosti zúčastnil mimo jiné i br. Pavel Smrček, velický kurátor, který spolu s námi vysluhoval večeri Páně. A samozřejmě také s. farářka Alexandra Prčíková ze sousedního sboru, která nám také posloužila kázáním (spolu s naším bratrem farářem). A teď už jen vy rychlosti: Konfirmandé nám bezchybně z paměti připomněli zásadní biblické texty a sami se přiznali k víře v Pána Ježíše Krista, k naší veliké radosti. Pěvecký sbor zpíval tak krásně, že jsme přímo vnímali přítomnost Ducha svatého. Br. kurátor Mikáč pronesl vtipnou a trefnou promluvu (nejen) k našim mladým bratrům. A také jsme přivítali nové konfirmandy a konfirmandky (je jich letos šest). Jediné, co jsme letos postrádali, byly sněženky zdobící zdi našeho kostela, ale to se rozhodně dalo "přežít". Vždyť na nich to přece nestojí a s nimi to nepadá. Bůh byl mezi námi - a to je to nejpodstatnější.

Víte, že na našem sborovém youtube kanálu se můžete podívat na sestřih toho nejlepšího z letošní konfirmace? Odkaz je na našich webových stránkách.

A víte, že na našich webových stránkách se můžete podívat na desítky fotografií z konfirmačních slavností z minulých let? Zde je odkaz, zkuste se tam najít!

<https://cce-javornik.rajce.idnes.cz/>

Sborové setkání na farní zahradě (28.6.2020)

S nadějí, že se toto již tradiční setkání odehraje v předem dohodnutém termínu (neděle 21.6.) jsme s mládeží den předem připravili farní zahradu. Byla jako z cukru - díky, milí mládežníci! Jenže 21.6. přšelo a přšelo... A tak jsme se rozhodli celou akci přesunout na další neděli. To nám už počasí přálo. Bylo teplo. Nebo ještě lépe: Bylo přímo vedro. Farní zahrada se v odpoledních hodinách proměnila v městský park: Mnoho dětí s rodiči i bez rodičů. Mnoho dospělých bez dětí. Začali jsme krátkou pobožností. Naše nejmladší ratolístky pak měly připravena různá stanoviště,

na kterých si plnily různé úkoly a aktivity. My starší jsme si povídali, příkládali do ohně, pojídali různé velice chutné dobroty - od vaflí a cukrové vaty přes buchty a koláče až po

grilované uzeniny. A vy, kteří jste tam nebyli: Měli byste vidět, jak dobře se (především) staří chlapi bavili zatloukáním hřebíků do smrkových špalků! Kde se na takovou zábavu hrabou hry na počítači či na mobilu! Pak nám přece jen bylo dost vedro, a tak jsme se šli trochu zchladit do potoka. Bylo to opravdu velmi vydařené odpoledne. Těšíme se příští rok a doufáme, že nás zase bude o trochu víc :-)

Na našich webových stránkách najdete odkaz na videa a fotky ze setkání.

Důležité události v životě sboru

V neděli 21.6.2020 se (opožděně) konalo řádné **výroční sborové shromáždění**, při kterém jsme se si připomněli rok 2019 a schválili jsme rozpočet na rok 2020. Události kolem karantény byly natolik vydatné, že jsme už neměli potřebu předčítat jednotlivé zprávy za rok 2019, ovšem každý člen našeho sboru se s nimi mohl dopředu seznámit. Byly dostupné v tištěné podobě. Výroční sborové shromáždění tentokrát proběhlo v rekordním čase: Trvalo cca 20 minut.

V uplynulém období nás všechny duchovně pozvedly **křty** třech našich malinkých bratrů: Václava Klemery (21.6.) Adama Bloesla (16.8.) a Jindřicha Pavlince (6.9.). Vašík a Jindra měli být pokřtěni už v březnu, ale „nestihli“ to. Jediná, která ještě stihla křest před zavřením kostelů, byla naše malá sestřička Natálie Bajková (1.3.). Milé děti, přes vaše rodiče vám vyřizujeme Boží požehnání. Velice jsme se z vašich křtů radovali! Ať při vás Hospodin nadále stojí.

Tábor DOPRAVÁK 2020 aneb všechno je jednou poprvé...

Je tomu rok, co mi Sam volal z tábora, kterého jsem se tehdy nemohla účastnit, protože jsem nedostala dovolenou v práci. Do telefonu zněl nějak sklesle - mají se docela dobře, farář hrál zas pinec s konvou, no jak dycky, jó trenky si měním. Už řadu let se totiž jezdilo na stejné tábořiště, se kterým jsme rok od roku byli čím dál méně spokojení. Sam byl navíc na táboře už tolikrát, že mu zevšedněl, možná už ho to ani nebavilo. Zamyslela jsem se a do telefonu mu řekla, že má dvě možnosti. Buď na tábor už dál nejezdít a přenechat své místo někomu nadšenějšímu, nebo se stát hlavním vedoucím a zkusit s tím něco udělat. To jsem však netušila, že mě vezme za slovo. Na tábor tedy odjížděl jako vedoucí skupinky a domů už se vrátil jako vedoucí tábora. No nazdar!

Hned v létě jsme stihli zařídit nové tábořiště a těšili se, co všechno změníme k lepšímu a co nového spolu s ostatními vedoucími pro děti vymyslíme. První březnová schůzka vedoucích se však nekonala. Karanténa všechny plány zhatila a my nevěděli, jestli tábor vůbec bude moci proběhnout. Na poslední chvíli ale všechno klaplo. Tábory jsou povolené –

hurá! Rychle jsme se pustili do příprav. Kvůli nedostatku času proběhla jen jedna předtáborová schůzka vedoucích, při které jsme ale zvládli vyřešit zbývající problémy a za pár týdnů se jelo.

Byl to trochu skok do neznáma. Nové prostředí, nová pozice mezi vedoucími, spousta papírování, ale na místě už nebyl čas tápat. Sjelo se nás dohromady skoro devadesát. Letošní biblické téma bylo KRÁL DAVID. Doteď vzpomínáme na obra Goliáše, jehož tělo tvořila instruktorka Sára Zemanová sedící na ramenou táborníka Pavla Procházký, jak se klátí a řve, že nás rozšlape jako červy. Bratr farář do biblických programů totiž začlenil i divadelní scénky, takže vždy bylo na co se dívat. Pobyt na novém tábořišti byl osvěžující a to nejen díky bazénu. Prozkoumali jsme okolní lesy, posbírali rekordní množství klíšťat, poprvé v životě ochutnali buchtičky s krémem „na tvrdo“ a do nemocnice se jelo jen dvakrát, z toho navíc jednou na převaz. Potom už nás čekala jen tradiční rozlučková opékačka a společně strávený večer, který celý týden parádně završil. Zkrátka tábor jak má být.

Příští rok ale chystáme ještě jednu velkou změnu, a to táborovou skupinu mládeže. Mládežníci starší patnácti let se budou moci těšit na týden s programem ušitým přesně na jejich míru, o který se postarají ti nejschopnější z řad vedoucích, kteří nasadí své životy... no dobře, to už trochu přeháníme, ale máte se opravdu na co těšit!

Na závěr děkujeme všem, co tábor připravovali a kteří se za nás modlili, ale

hlavně Pánu Bohu, že nás celou dobu vedl.

*Sam a Katka
Kománkovi*

Na našich webových stránkách najdete odkaz na videa a fotky z tábora.

Opravy sborových budov

V posledním období jsme nechali natřít dveře a okna sborového domu a také okna kostela. Vybrali jsme nové koberce do kostela, na které jsme dostali štědrý finanční dar. Za pár dní budeme instalovat opravené lavice a demontovat a připravovat k rekonstrukci lavice na pavlačích. Připravujeme také opravu klubovny mládeže (suterén fary). Jsme moc rádi, že se nám daří pamatovat, zařizovat a financovat opravy sborových budov. Uvědomujeme si však, že to není celé naše poslání. Je třeba také přetřít barvou evangelia naše vzájemné vztahy - nejen okna. Vyměnit staré srdce za nové (to je třeba činit každý den - na rozdíl od koberců). Odstraňovat v Boží přítomnosti červíčka strachu a pochybností, který nás někdy nahlodává, podobně jako ti červi požírající staré lavice. A provětrat náš život Duchem svatým, abychom nežili v plísni, která se teď dostala do zdí mládežnické klubovny. Na tyto "opravy" peníze nejsou třeba. Tyto duchovní opravy nám Bůh nabízí zcela zdarma :-)

Dne 26. 5. 2020 zemřel v Brně bratr **ing. Jiří Novák**, který byl v letech 1991-94 kazatelem našeho javornického sboru. Rozloučení se konalo 4. června v kostele ČCE v Brně-Židenicích. Na verš *Prach se navrátí do země, kde byl a duch se vrátí k Bohu, který jej dal.* (Kaz 12,7) kázal bratr farář Jiří Gruber. Jsme Pánu Bohu vděční za život br. Jiřího Nováka a mnozí vzpomínáme na jeho službu v našem sboru..

Sbírky, které se konaly v období od minulého čísla vynesly:

14. dubna – na tisk a publikační činnost ČCE	5 800 Kč
15.-16. května Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty	47 900 Kč
31. května Diakonie	4 450 Kč
21. června – solidarita sborů	6 820 Kč
28.6. hospic Citadela	6 220 Kč
6. září na Evangelickou akademii	7 820 Kč
4. října – na sociální a charitativní činnost	11 780 Kč

Všem dárcům děkujeme!!!

Čeká nás..

Biblická hodina

Milí přátelé, srdečně vás zveme na naše pravidelné biblické hodiny, které se konají každou středu od 18.00 h na faře nebo ve sborovém domě. Pevně doufáme, že nám současná situace ještě dlouho nezabrání scházet se nad Písmem a společně hovořit o důležitých věcech. Vždyť tato setkání duchovně nabíjí každého účastníka. Přijďte mezi nás!

Víkendovka mládeže a konfirmandů

Ve dnech 23.-25.10. s mládeží a konfirmandy plánujeme víkendový pobyt v Hošťálkové - na krásné chalupě vysoko nad „dědinou“. Tyto společné pobyty nás vždycky sblíží. Jsme blíž jedni druhým - i Hospodinu.

Pokud vás zajímá, jaký bude připravovaný **nový evangelický zpěvník**, mnoho informací najdete na internetu na adrese: <https://evangelickyzpevník.cz>

Každoroční sbírka **SALÁRNÍCH DARŮ** za r. 2020
proběhne na faře
pátek 30.10. v 17 - 19 hod a na sobotu 31.10. v 9 - 11 hod

Bezhotovostní platby posílejte na sborový účet č.:
1444717349 / 0800 (k identifikaci použijte VS: číslo domu)
O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.
Za všechny dary upřímně děkujeme.

Program sborových aktivit (2020/2021)

středa	9:00	setkání maminek s dětmi (<i>1x za 14 dní</i>)
	16:00	konfirmační cvičení
	18:00	biblická hodina pro dospělé
čtvrtek	14:00	biblická hodina pro děti
	19:00	schůze staršovstva (<i>1x měsíčně</i>)
	18:00	přípravka učitelů Nedělní školy (<i>1x za 14 dní</i>)
pátek	19:00	mládež
	19:00	zkouška zpěvu
neděle	10:00	nedělní bohoslužby a nedělní škola pro děti
Kontakty: farář 518 329 860, mobil: 604 708 768, kurátor: 723 570 517		

Javornický evangelík- sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické
v Javorníku nad Veličkou, 69674 Javorník 111, <http://cce-javornik.estranky.cz>, e-mail:
cce.javornik@gmail.com, redakce: Petr Kulík, Světlana Greplová, Luděk Mikáč.
Vychází 4x ročně Bankovní spojení: 1444717349/0800